

Primacy of the Armenian Apostolic Orthodox Church
of the United Kingdom and Republic of Ireland

His Grace Bishop Hovakim Manukyan, Primate

Saint Yeghiche Armenian Church Parish Սբ Եղիշէ Հայոց Եկեղեցւոյ Ծով

Priest in Charge Rev Fr Nshan Alaverdyan

13b Cranley Gardens, Kensington London, SW7 3BB

Registered Charity No 1173403

Pastoral office t. +44 (0)20 7373 8133 email. info@styeoghiche.org.uk
www.styeoghiche.org.uk <https://www.facebook.com/StYeghiche>

SUNDAY BULLETIN

1: Today's Scripture Reading,

07th March 2021

Bulletin 10/2021

Fourth Sunday of Great Lent—The Steward

ՊՕՂՈՍ ԱՌԱՔԵԱԼԻ ԿՈՂՄԷ ԵՓԵՍՍՑԻՆԵՐ ԳՐՈՒԱԾ ՆԱՄԱԿԷՆ 4:17-5:14

Ուրեմն սա՛ կը յայտարարեմ ու Տէրոջմով կը վկայեմ, որ դուք այլեւս չընթանաք այնպէս՝ ինչպէս ուրիշ հեթանոսները կ'ընթանան, իրենց միտքին ունայնութեան մէջ: Անոնց միտքը խաւարած է, եւ իրենք ուժացած են Աստուծոյ կեանքէն՝ իրենց մէջ եղած անգիտութեան եւ իրենց սիրտին կուրուրեան պատճառով: Անգգայ դարձած՝ անձնատուր եղան ցոյութեան, որպէսզի ամէն տեսակ անմաքրութիւն գործեն ազահութեամբ: Բայց դուք այնպէս չսորվեցաք Քրիստոսը, եթէ իսկապէս լսեցիք զինք եւ սորվեցաք իրմէ՝ Յիսուսի մէջ եղող ճշմարտութեան համաձայն՝ որպէսզի թօթափէք ձեր նախկին վարքին վերաբերող հին մարդը, - որ ապականած է խաբերայ ցանկութիւններով, - նորոգուիք ձեր միտքին հոգիով, ու հագնիք նո՛ր մարդը, որ ստեղծուած է արդարութեամբ եւ ճշմարիտ սրբութեամբ՝ Աստուծոյ պատկերին համաձայն:

Ուստի՝ թօթափելով ստերը՝ ճշմարտութիւնը խօսեցէք իրարու հետ, որովհետեւ մենք իրարու անդամներ ենք: Բարկացէ՛ք, բայց մի՛ մեղանչէք. արեւը թող մայր չմտնէ ձեր բարկացած վիճակին վրայ, ու տեղ մի՛ տաք Չարախօսին: Ա՛ն որ կը գողնար՝ ա՛յ թող չգողնայ. այլ մանաւանդ թող աշխատի՝ իր ձեռքերով գործելով ինչ որ բարի է, որպէսզի բան մը ունենայ տալու կարօտեալին: Ո՛չ մէկ վատ խօսք թող ելլէ ձեր բերանէն, հապա՛ ինչ որ բարի է, շինութեան կարիքին համեմատ, որպէսզի շնորհք տայ լսողներուն: Եւ մի՛ տրտմեցնէք Աստուծոյ Սուրբ Հոգին, որով դուք կ'ընդունէք ազատագրութեան օրուան համար: Ամէն տեսակ դառնութիւն, զայրոյթ, բարկութիւն, գոչիւն ու հայիոյթիւն թող վերցուին ձեզմէ՝ ամէն տեսակ չարամտութեան հետ: Եւ քա՛ղցր եղէք իրարու հանդէպ, գթած, ներելով իրարու, ինչպէս Աստուած Քրիստոսով ներեց ձեզի:

Ուրեմն նմանեցէ՛ք Աստուծոյ՝ սիրելի զաւակներու պէս, եւ ընթացէ՛ք սիրոյ մէջ, ինչպէս Քրիստոս ալ մեզ սիրեց ու մեզի համար ընծայեց ինքզինքն Աստուծոյ՝ որպէս պատարագ ու զոհ, անուշաբոյր հոտ ըլլալով:

Բայց պոռնկութեան եւ ամէն տեսակ անմաքրութեան կամ ազահութեան անունն իսկ թող չյիշուի ձեր մէջ, (ինչպէս կը պատշաճի սուրբերուն,) ո՛չ ալ լրբութեան, յիմար խօսակցութեան կամ խեղկատակութեան, որոնք չեն պատշաճիր. այլ փոխարէնը շնորհակալութիւն յայտնեցէք: «Զանի որ գիտէք» թէ ո՛չ մէկ պոռնկող, կամ անմաքուր, կամ ազահ, որ կռապաշտ է, ունի որեւէ ժառանգութիւն Քրիստոսի եւ Աստուծոյ թագաւորութեան մէջ:

Ո՛չ մէկը թող խաբէ ձեզ ունայն խօսքերով, որովհետեւ այս բաներուն պատճառով Աստուծոյ բարկութիւնը կու գայ անհնազանդութեան որդիներուն վրայ: Ուրեմն բաժնեկից մի՛ ըլլաք անոնց, որովհետեւ ժամանակին դուք խաւար էիք, բայց հիմա լոյս էք Տէրոջմով. ուստի ընթացէ՛ք լոյսի զաւակներու պէս, քանի որ Հոգիին պտուղը ամէն տեսակ բարութեամբ, արդարութեամբ ու ճշմարտութեամբ է: Քննեցէ՛ք թէ ի՛նչ է Տէրոջ հաճելին, եւ ընկերակից մի՛ ըլլաք խաւարին անպտուղ գործերուն, այլ փոխարէնը կշտամբեցէ՛ք զանոնք: Որովհետեւ անոնց ըրած զաղտնի բաներուն մասին խօսիլն իսկ ամօթ է. բայց ամէն բան որ կշտամբուած է՝ կը յայտնաբերուի լոյսին միջոցով, որովհետեւ լոյսն է որ կը յայտնաբերէ ամէն ինչ:

Ուստի կ'ըսէ. «Արթնցի՛ր, դուն որ կը քնանաս, ու կանգնէ՛ մեռելներէն, եւ Քրիստոս պիտի փայլի քու վրայ»:

Our Aim;

St Yeghiche Armenian Church aims to be the church for the whole community; a place where those who have faith and those who yet to find it or renew it, can come together as a family of God's children; a place where all will be received with tolerance, understanding and friendship.

2: A short interpretation of the Scripture reading

The Epistle of St Paul to the Ephesians 4:17-5:14;

Instructions for Christian Living

So I tell you this, and insist on it in the Lord, that you must no longer live as the Gentiles do, in the futility of their thinking. They are darkened in their understanding and separated from the life of God because of the ignorance that is in them due to the hardening of their hearts. Having lost all sensitivity, they have given themselves over to sensuality so as to indulge in every kind of impurity, and they are full of greed.

That, however, is not the way of life you learned when you heard about Christ and were taught in him in accordance with the truth that is in Jesus. You were taught, with regard to your former way of life, to put off your old self, which is being corrupted by its deceitful desires; to be made new in the attitude of your minds; and to put on the new self, created to be like God in true righteousness and holiness.

Therefore each of you must put off falsehood and speak truthfully to your neighbor, for we are all members of one body. “In your anger do not sin” ⁴: Do not let the sun go down while you are still angry, and do not give the devil a foothold. Anyone who has been stealing must steal no longer, but must work, doing something useful with their own hands, that they may have something to share with those in need.

Do not let any unwholesome talk come out of your mouths, but only what is helpful for building others up according to their needs, that it may benefit those who listen. And do not grieve the Holy Spirit of God, with whom you were sealed for the day of redemption. Get rid of all bitterness, rage and anger, brawling and slander, along with every form of malice. Be kind and compassionate to one another, forgiving each other, just as in Christ God forgave you.

Follow God’s example, therefore, as dearly loved children and walk in the way of love, just as Christ loved us and gave himself up for us as a fragrant offering and sacrifice to God.

But among you there must not be even a hint of sexual immorality, or of any kind of impurity, or of greed, because these are improper for God’s holy people. Nor should there be obscenity, foolish talk or coarse joking, which are out of place, but rather thanksgiving. For of this you can be sure: No immoral, impure or greedy person—such a person is an idolater—has any inheritance in the kingdom of Christ and of God. ⁴ Let no one deceive you with empty words, for because of such things God’s wrath comes on those who are disobedient. Therefore do not be partners with them.

For you were once darkness, but now you are light in the Lord. Live as children of light (for the fruit of the light consists in all goodness, righteousness and truth) and find out what pleases the Lord. Have nothing to do with the fruitless deeds of darkness, but rather expose them. It is shameful even to mention what the disobedient do in secret. But everything exposed by the light becomes visible—and everything that is illuminated becomes a light. This is why it is said:

ՅԻՍՈՒՄ ՔՐԻՍՏՈՍԻ ԱՒԵՏԱՐԱՆ ԸՍՏ ՂՈՒԿԱՍԻ 16:1-31

Իր աշակերտներուն ալ ըսաւ. «Հարուստ մարդ մը կար՝ որ տնտես մը ունէր. ասիկա ամբաստանուեցաւ անոր առջեւ՝ որպէս թէ կը փճացնէ անոր ինչքը: Ուստի կանչեց զայն եւ ըսաւ անոր. “Այս ի՞նչ է՝ որ քու մասիդ կը լսեմ. տնտեսութեանդ հաշիւը տուր, որովհետեւ ա՛լ չես կրնար տնտես ըլլալ”: Տնտեսը ըսաւ ինքնիրեն. “Ի՞նչ ընեմ, որովհետեւ տէրս տնտեսութիւնը կ’առնէ ինձմէ. չեմ կրնար հողագործ ըլլալ”, կ’ամչնամ մուրալ: Գիտե՛մ ինչ պիտի ընեմ, որպէսզի երբ հեռացուիմ իմ տնտեսութենէս՝ ընդունին զիս իրենց տունը: Եւ իրեն կանչելով իր տիրոջ պարտապաններէն իւրաքանչիւրը, ըսաւ առաջինին. “Դուն ո՞րչափ կը պարտիս իմ տիրոջս”: Ան ալ ըսաւ. “Հարիւր մար ձեթ”: Ըսաւ անոր. “Ա՛ն մուրհակդ, ու շուտո՛վ նստէ՝ «յիսուն» գրէ”: Յետոյ ըսաւ միւսին. “Դուն ո՞րչափ կը պարտիս”: Ան ալ ըսաւ. “Հարիւր քոռ ցորեն”: Ըսաւ անոր. “Ա՛ն մուրհակդ եւ «ուրսուն» գրէ”: Տէրը զովեց անիրաւ տնտեսը՝ որ ուշիմութեամբ վարուեցաւ. որովհետեւ այս աշխարհի որդիները աւելի՛ ուշիմ են իրենց սերունդին մէջ՝ քան լոյսի որդիները: Ես ալ կ’ըսեմ ձեզի. “Բարեկամներ ըրէք ձեզի անիրաւ մամոնայէն, որպէսզի երբ ան պակսի”, ընդունին ձեզ յաւիտեանական բնակարաններու մէջ”:

Ա՛ն որ ամենափոքր բանին մէջ հաւատարիմ է՝ շատին մէջ ալ հաւատարիմ կ’ըլլայ, եւ ա՛ն որ ամենափոքրին մէջ անիրաւ է՝ շատին մէջ ալ անիրաւ կ’ըլլայ: Ուրեմն եթէ անիրաւ մամոնային մէջ հաւատարիմ չըլլաք, նշմարիտ հարստութիւնը ո՛վ պիտի վստահի ձեզի: Եթէ ուրիշին բանին մէջ հաւատարիմ չըլլաք, ձերը ո՛վ պիտի տայ ձեզի: Ո՛չ մէկ ծառայ կրնայ ծառայել երկու տիրոջ. որովհետեւ կա՛մ մէկը պիտի ատէ եւ միւսը սիրէ, կա՛մ մէկուն պիտի յարի՝ ու միւսը արհամարիէ: Զէք կրնար ծառայել Աստուծոյ եւ մամոնային»:

Փարիսեցիներն ալ՝ որոնք արծաթաւեր էին, այս բոլոր բաները լսելով՝ կը քամահրէին զայն: Եւ ըսաւ անոնց. «Դունք էք որ մարդոց առջեւ կ’արդարացնէք դուք ձեզ, բայց Աստուած գիտէ՝ ձեր սիրտերը. որովհետեւ մարդոց մէջ բարձր գնահատուածը՝ զարշէլի է Աստուծոյ առջեւ:

Օրէնքն ու Մարգարէները մինչեւ Յովհաննէս էին. այդ ատենէն ետք Աստուծոյ թագաւորութիւնը կ'աւետուի, եւ ամէն մէկը կ'արտորայ մտնել անոր մէջ: Աւելի դիւրին է՝ որ երկինքն ու երկիրը անցնին, քան Օրէնքէն մէկ նշանագիր իյնայ:

Ո՛վ որ կ'արձակէ իր կինը եւ կ'ամուսնանայ ուրիշի մը հետ՝ շնութիւն կ'ընէ, եւ ո՛վ որ կ'ամուսնանայ իր ամուսինէն արձակուած կնոջ մը հետ՝ շնութիւն կ'ընէ»:

«Հարուստ մարդ մը կար՝ որ ծիրանի ու բեհեզ կը հագնէր, եւ ամէն օր փառահեղ խրախճանք կը սարքէր»: Ղազարոս անունով աղքատ մըն ալ կար՝ պալարներով ծածկուած, որ պառկած էր անոր դրան քով, ու կը ցանկար կշտանալ հարուստին սեղանէն ինկած փշրանքներէն. նաեւ շուներն ալ կու գային եւ կը լգէին անոր պալարները: Այդ աղքատը մեռաւ, ու հրեշտակները Աբրահամի գոգը տարին զայն: Հարուստն ալ մեռաւ եւ թաղուեցաւ: Մինչ դժոխքը՝ տանջանքի մէջ էր, իր աչքերը բարձրացնելով՝ հեռուէն տեսաւ Աբրահամը, ու Ղազարոսը՝ անոր գոգը հանգիստ նստած: Ուստի գոչեց. «Հայր Աբրահամ, ողորմէ՛ ինձի ու դրկէ՛ Ղազարոսը, որպէսզի ջուրի մէջ թաթիւ էր մատին ծայրը եւ զովացնէ լեզուս, որովհետեւ կը տանջուիմ այս բոցին մէջ»: Աբրահամ ըսաւ. «Որդեա՛կ, յիշէ՛ թէ դուն կեանքիդ ընթացքին ստացար բարիքներդ, նմանապէս Ղազարոս՝ չարիքներ. հիմա ան (հոս) կը մխիթարուի, ու դուն կը տանջուիս: Այս բոլորէն զատ՝ մեր եւ ձեր մէջտեղ հաստատուած մեծ անդունդ մը կայ, որպէսզի ասկէ ձեզի անցնիլ ուզողները չկարենան, ո՛չ ալ ատկէ մեզի զալ ուզողները՝ անցնին»: Ան ալ ըսաւ. «Ուրեմն կը խնդրեմ քեզմէ, հայր, որ դրկես զայն հօրս տունը, քանի որ հինգ եղբայր ունիմ. որպէսզի վկայէ անոնց, որ անոնք ալ չգան այս տանջանքի տեղը»: Աբրահամ ըսաւ անոր. «Անոնք ունին Մովսէսն ու մարգարէները, թող անո՛նց մտիկ ընեն»: Ան ալ ըսաւ. «Ո՛չ, հայր Աբրահամ. հապա եթէ մեռելներէն մէկը երթայ անոնց՝ պիտի ապաշխարեն»: Իսկ ան ըսաւ անոր. «Եթէ մտիկ չեն ըներ Մովսէսի եւ մարգարէներուն, պիտի չհամոզուին՝ նոյնիսկ եթէ մէկը մեռելներէն յարութիւն առնէ»»:

Unprofitable Servants

The Holy Gospel of Jesus Christ according to Luke 16:1-31

The Parable of the Shrewd Manager

Jesus told his disciples: “There was a rich man whose manager was accused of wasting his possessions. So he called him in and asked him, ‘What is this I hear about you? Give an account of your management, because you cannot be manager any longer.’”

“The manager said to himself, ‘What shall I do now? My master is taking away my job. I’m not strong enough to dig, and I’m ashamed to beg— I know what I’ll do so that, when I lose my job here, people will welcome me into their houses.’”

“So he called in each one of his master’s debtors. He asked the first, ‘How much do you owe my master?’”

“ ‘Nine hundred gallons ^a of olive oil,’ he replied.

“The manager told him, ‘Take your bill, sit down quickly, and make it four hundred and fifty.’”

“Then he asked the second, ‘And how much do you owe?’”

“ ‘A thousand bushels ^b of wheat,’ he replied.

“He told him, ‘Take your bill and make it eight hundred.’”

“The master commended the dishonest manager because he had acted shrewdly. For the people of this world are more shrewd in dealing with their own kind than are the people of the light. I tell you, use worldly wealth to gain friends for yourselves, so that when it is gone, you will be welcomed into eternal dwellings.

“Whoever can be trusted with very little can also be trusted with much, and whoever is dishonest with very little will also be dishonest with much. So if you have not been trustworthy in handling worldly wealth, who will trust you with true riches? And if you have not been trustworthy with someone else’s property, who will give you property of your own?”

“No one can serve two masters. Either you will hate the one and love the other, or you will be devoted to the one and despise the other. You cannot serve both God and money.”

The Pharisees, who loved money, heard all this and were sneering at Jesus. He said to them, “You are the ones who justify yourselves in the eyes of others, but God knows your hearts. What people value highly is detestable in God’s sight.

Additional Teachings

“The Law and the Prophets were proclaimed until John. Since that time, the good news of the kingdom of God is being preached, and everyone is forcing their way into it. It is easier for heaven and earth to disappear than for the least stroke of a pen to drop out of the Law.

“Anyone who divorces his wife and marries another woman commits adultery, and the man who marries a divorced woman commits adultery.”

The Rich Man and Lazarus

“There was a rich man who was dressed in purple and fine linen and lived in luxury every day. At his gate was laid a beggar named Lazarus, covered with sores and longing to eat what fell from the rich man’s table. Even the dogs came and licked his sores.”

“The time came when the beggar died and the angels carried him to Abraham’s side. The rich man also died and was buried. In Hades, where he was in torment, he looked up and saw Abraham far away, with Lazarus by his side. So he called to him, ‘Father Abraham, have pity on me and send Lazarus to dip the tip of his finger in water and cool my tongue, because I am in agony in this fire.’”

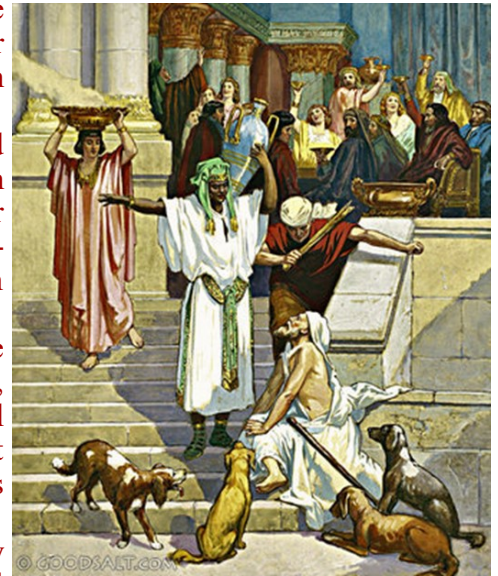
“But Abraham replied, ‘Son, remember that in your lifetime you received your good things, while Lazarus received bad things, but now he is comforted here and you are in agony. And besides all this, between us and you a great chasm has been set in place, so that those who want to go from here to you cannot, nor can anyone cross over from there to us.’”

“He answered, ‘Then I beg you, father, send Lazarus to my family, for I have five brothers. Let him warn them, so that they will not also come to this place of torment.’”

“Abraham replied, ‘They have Moses and the Prophets; let them listen to them.’”

“‘No, father Abraham,’ he said, ‘but if someone from the dead goes to them, they will repent.’”

“He said to him, ‘If they do not listen to Moses and the Prophets, they will not be convinced even if someone rises from the dead.’”

Lazarus and the Rich Man

Երուսաղեմի Ս. Հովհան հայրապետի, հայոց Ս. Հովհաննես Օձնեցի հայրապետի, Ս. Հովհան Որոտնեցի և Ս. Գրիգոր Տաթևացի վարդապետների հիշատակության օր

Մեծ Պատիւի երրորդ շաբաթ օրն Հայաստանյայց Առաքելական Եկեղեցին տոնում է Հայ եկեղեցու նշանավոր աստվածաբան-եկեղեցականների՝ Ս. Հովհան Օձնեցի հայրապետի, Ս. Հովհան Որոտնեցի և Ս. Գրիգոր Տաթևացի վարդապետների և Երուսաղեմի Ս. Հովհան հայրապետի հիշատակության օրը:

Ս. Հովհաննես Օձնեցին, ում մեծարել են նաև Իմաստասեր անվամբ, Հայ եկեղեցու սրբացված հայրապետներից է: Ըստ վարքագիրների՝ հոգևոր ու մտավոր կատարելությունից զատ, փայլել է նաև արտաքին վայելչությամբ: Գահակալության 11 տարիների ընթացքում (717-728 թ.թ.) Հովհաննես Օձնեցի կաթողիկոսը կարողացել է դիմակայել բյուզանդական ու արաբական ճնշումներին, պայքարել աղանդավորության դեմ: Օձնեցին թողել է հարուստ ու արժեքավոր գրական ժառանգություն: Նրա «Կանոնագիրը Հայոց»-ը հայ իրականության մեջ իրավաբանական առաջին մեծ ժողովածուն է, որտեղ ի մի են բերված եկեղեցական կանոնները: Նա հայտնի է նաև իբրև բազմաթիվ ճառերի հեղինակ և շարականագիր: Ս. Հովհաննես կաթողիկոսի գլխավոր ձեռնարկումներից են Հայ եկեղեցու բարեկարգման համար գումարված 726 թվականի Դվինի ժողովը, ինչպես նաև նույն թվականի Մանագլետի ժողովը՝ կազմակերպված Հայ և Ասորի եկեղեցիների միության ամրապնդման նպատակով: Ս. Հովհաննես Օձնեցի Հայրապետի շիրմը գտնվում է իր հայրենի Օձուն գյուղի մոտ՝ Արդվի գյուղի Սրբանես (Ս. Հովհաննես) եկեղեցու բակում, որ դարձել է նվիրական ուխտատեղի հավատացյալ հայության համար:

Միմյանց հետ կապված են Ս. Հովհաննես Որոտնեցի (1315-1388) և Ս. Գրիգոր Տաթևացի (1346-1410) վարդապետների անունները: Ս. Գրիգոր Տաթևացին՝ Հայ եկեղեցու «Եռամեծ» վարդապետն ու խոշորագույն աստվածաբանը, ուսանելով Ս. Հովհաննես Որոտնեցու մոտ, հետագայում իր բարձրակետին հասցրեց ուսուցչի կողմից հիմնադրված Տաթևի նշանավոր դպրոցը: Տաթևացին հեղինակ է աստվածաբանական մեծարժեք աշխատությունների ու քարոզների, որոնց շարքում առանձնացվում են «Գիրք Հարցմանց»-ը և քարոզգրքերը: Տաթևացու գրառումների շնորհիվ մեզ է հասել նաև Որոտնեցու գրական ժառանգության մի մասը:

Հայ եկեղեցու երեք սրբերի հետ մեկտեղ նույն օրը նշվում է նաև 4-րդ դարի Երուսաղեմի Ս. Հովհան Հայրապետի հիշատակության օրը: Ս. Հովհան Երուսաղեմացին որպես Երուսաղեմի հայրապետ 386 թ. հաջորդել է Ս. Կյուրեղ Երուսաղեմացուն: Հայտնի էր ընդարձակ գիտելիքներով և առաքինի վարքով, բարեհոգի և հանդուրժող բնավորությամբ, որի շնորհիվ դեռևս իր կյանքի օրոք նրան կոչում էին «սուրբ և սբանչելի հայրապետ»: Ոմանք էլ կասկածում էին, որ հարում է հերձվածողներին. քանզի սուրբ հայրապետը չէր շտապում հարաբերությունները խզել նրանց հետ, ովքեր վերջնականապես չէին շեղվել ուղղափառությունից:

Նա մեծ համբերությամբ էր տանում իրեն ուղղված բոլոր զրպարտանքները՝ սիրով ու անվեհեր հանդարտությամբ պարզաբանելով իր դիրքորոշումը: Այնուհանդերձ, շատ ջանքեր պահանջվեցին, որպեսզի Ս. Հովհաննիս մեղադրողներն ի վերջո ընդունեն նրա դավանական համոզմունքների անադարտությունը: Մինչև կյանքի վերջը սուրբ հայրապետն իր հոտը պահպանեց ամեն տեսակ հերձվածողական մոլորություններից, իսկ վախճանից առաջ ժողովներ գումարելով՝ վճռական դեր խաղաց դատապարտելու համար Պեղագիոսի ուսմունքը, որը պնդում էր, թե փրկության համար բավական են մարդկային ջանքերը առանց աստվածային շնորհի: Ս. Հովհաննիս խաղաղությամբ ննջեց 417 թ. հունվարին՝ թողնելով բարի հիշատակ և դասվելով սուրբ հայրապետների շարքում:

Commemoration of St. John the Patriarch of Jerusalem, Armenian Patriarch St. John of Otzoon, St. John of Vorotan and St. Gregory of Datev

St. John (Hovhannes) of Otzoon, who has also been recognized as “the Philosopher”, is one of the greatest fathers of the Armenian Church. According to hagiographers, he possessed both spiritual and mental brilliance. During the 11 years of his reign (717-728), Catholicos Hovhannes managed to withstand Byzantine and Arab pressures and incursions, while struggling mightily against sects. Hovhannes of Otzoon endowed to us a rich and priceless literary legacy. His work entitled “Canons of the Armenians” is the first voluminous collection in Armenian history, which contains ecclesiastical canons and laws. He is also famous as the author of numerous sermons and church hymns. Among the most important initiatives undertaken by Catholicos Hovhannes of Otzoon, is the church council convened in Dvin in 725, with the aim of reforming the Armenian Church. He also convened the meeting in Manazkert in 726, dedicated to the goal of strengthening the union of the Armenian and Assyrian Churches.

The tomb of Catholicos Hovhannes is in the Church of Srbanes (St. Hovhannes) in the village of Ardvi, near his birthplace of Otzoon. The church has remained a sanctuary for the faithful of the Armenian Nation.

The names of Vartabeds (church divine or archimandrite) St John (Hovhan) of Vorotan (1315-1388) and St. Gregory of Datev (1346-1410) are closely interrelated. Gregory of Datev, the greatest Vartabed and theologian of the Armenian Church, studied under Hovhan of Vorotan, and later raised the famous school founded by his teacher in the Monastery of Datev. Gregory of Datev authored numerous significant theological works. Included in his literary legacy are the “Book of Questions” and the collections of his sermons. He is closely associated with Hovhan of Vorotan, because as a result of the notes and records made by Gregory, a portion of the literary legacy of Hovhan has survived to this day.

Finally, the blessed memory of St. John the Patriarch of Jerusalem is commemorated on the same day, along with the aforementioned three fathers of the Armenian Church. St. John was Patriarch of Jerusalem in the 4th Century. He is remembered to this day as being a great orator and a defender of Christianity through his sermons.

Տնտեսի կիրակի

Մեծ Պատիվ չորրորդ կիրակին կոչվում է Տնտեսի՝ ըստ այդ օրվա խորհուրդը բացատրող անհրավ տնտեսի առակի: Առակը հիշատակում է միայն Ս. Դուկաս ավետարանիչը: Առակի բովանդակությունը հետևյալն է. մի մեծահարուստ իմանում է, որ տնտեսը վատնում է իր ունեցվածքը, կանչում է նրան և հաշիվ պահանջում, որոշում հեռացնել աշխատանքից: Հասկանալով, որ կարող է անգործ մնալ, տնտեսը խորամանկության է դիմում: Նա կանչում է տիրոջ պարտապաններին, նրանց շնորհում իրենց պարտքի մի մասը: Եվ այս ամենից հետո տերը գովում է տնտեսին՝ հնարամտությամբ վարվելու համար: Առաջին հայացքից թվում է, թե հակասություն կա այս գովեստի մեջ: Բայց անհրավ տնտեսը պարտապաններին շնորհում է այն, ինչն ավելիով գրել էր իր օգտին՝ պարտքի շնորհումով ոչ մի վնաս չպատճառելով իր տիրոջը: Տերը գովում է տնտեսին՝ ասելով թե որքան երանելի կլինենք, եթե նույն ժրաջանությունը, որը դրսևորում ենք մեր նյութական կարիքների բավարարման համար, առավել ցուցաբերենք մեր հոգևոր կարիքների համար:

Sunday of Steward

The fourth Sunday of the period of Great Lent is called the Sunday of the Steward, and the message of the day teaches us with the parable of the unjust steward. This parable is mentioned only in the Gospel of St. Luke (Luke 16:1-13). In the parable, a wealthy man learns that the steward of his house (the supervisor of his holdings) is squandering his possessions. The rich man calls the steward, asking for an accounting, having decided to release him from employment. The steward, realizing that he may soon be without work, begins to act accordingly so that in the near future, others may accept him into their homes. The steward calls those men who have debts to his employer, and he relieves them of a portion of their debts. Following this act, the wealthy man praises the steward for his contrivance.

At first glance, it seems as though there is a great contradiction in this commendation. But the unjust steward grants back to the debtors, only that which he had added to the debt originally for his own gain. Thus, the wealthy man is not injured by the actions of his steward. The master praises the steward for resigning himself from the gains that the steward would have realized in these transactions. Thus, high praise is given to resignation, or abstinence, which is one of the foundations of Great Lent.

Lent teaches mankind about the ability we each have to resign ourselves from all forms of temptation, the beginning of which is self-control and self-denial. Christ says, "If any man will come after me, let him deny himself, and take up his cross and follow me" (Matthew 16:24). This parable admonishes every one of us that the journey towards salvation must include self-control and resignation. The allegorical meaning of the parable is in the wealthy man symbolizing God, and the unjust steward symbolizing the sinner. For an extended period of time, the sinner carelessly wastes the graces granted by God, until God calls him for an accounting of his life. The unjust steward symbolizes all who, upon regretting their actions, forgive those who have sinned against them, and become seekers of righteousness and the just.

3: This week's message from our Priest in Charge

Մեկնութիւն եւ պատգամ Աւետարանի այս օրուայ ընթերցուածից.

Յանուն Հօր եւ Որդւոյ եւ Որդւոյն Սրբոյ. ամէն

«Արդ, եթէ անիրաւ մամոնայի մէջ հաւատարիմ չեղար, ձեզ ո՞վ կը փաստիի ճշմարիտը» (Լուկ. 16: 11)

Սիրելի եղբայրներ եւ քոյրեր ի Քրիստոս,

Ինչպէ՞ս ենք մենք որեւէ բան համարում ճշմարիտ, արդար, իրաւ կամ անիրաւ: Գուցէ որքան մարդ, այնքան կարծիք եւ տարբերա՞լ: Սակայն իրաւունքը, մարդու կամ գործի իրաւացի լինելը պէտք է բխի յաւերժ հաստատունից եւ ճշմարիտից՝ Աստծոյ սրբութիւնից եւ կատարեալ արդար լինելուց: Կեանքը, աշխարհը անիրաւ, առանց ճշմարտութեան յստակ չափանիշի է, երբ հիմնւած է անիրաւ մամոնայի վրայ: Որքա՞ն սուտեր եւ խաբէութիւն, որքա՞ն պատերազմներ, որքա՞ն արդար ու անմեղ արիւն է թափուել յանուն մամոնայի, յանուն դրամական շահի եւ հարստութեան: Անիրաւ է մամոնան եւ անիրաւ է ամէն մարդ, որը պաշտում, ծառայում է դրամին եւ ոչ թէ ծառայեցնում է դրամը՝ մարդկանց շահելու, գթալու եւ աղքատութիւնը փարատելու, ցաւերը դարմանելու ու գերիներին ազատելու, ողորմութեամբ երկնքում գանձ հաւաքելու համար:

«Տնտեսի կիրակի»-ի աւետարանական ընթերցումները դրամի, մամոնայի եւ դրանց գործածութեան մասին են: Թե՛ տիրոջ պարտապաններին զիջող անիրաւ տնտեսի օրինակը, թե՛ աղքատ Դաւարոսին չը նկատող եւ չողորմող մեծահարուստի օրինակը դրամի գործածութեան խոկումի համար է Փրկիչը մէջբերում:

Մարդու համար իսկական քննութիւն է դրամը, հարստութիւնը: Երբ մարդը ոչ թէ միջոց, այլ նպատակ է դարձնում դրամը, դառնում է նրա պաշտողը: «Մամոնայի» անուան տակ դրամի պաշտամունքն է, որ հնարաւոր չէ համատեղել Աստծուն պաշտելու հետ: Դա մեր ներսի կուռքն է՝ Ոսկե հորթը, որ չի թողնում հայեացքն ու ուշադրութիւնն իրենից, իր հաճոյքից կտրել եւ Աստծուն տանել: Յետաքրքիր է այն փաստը, որ երբայեցիներն անապատում իրենց ձեռքի տակ եղած ոսկուց կուռք ձուլեցին եւ պաշտեցին այն ժամանակ, երբ Մովսէսը Աստծուց պատուիրաններն էր ստանում: Աղքատների, հիւանդների, գերիների, մեր մերձաւորի տեսքով Քրիստոս է մեզ գալիս եւ եթէ մենք մամոնայի ծառայ ենք, չենք լսի ու տեսնի Քրիստոսին, չենք խնամի կամ ծառայի Իրեն:

«...Եթէ օտարինը եղող բանի մէջ հաւատարիմ չեղար». ունեցումքն ինքնին մերը չէ, անգամ եթէ հայրական ժառանգութեամբ թողնուած լինի կամ մեր քրտինքով վաստակած: Աստծուց է ամէնը, ինչ որ ունենք, անգամ մեր կեանքը: Նոյնիսկ մեր մարմինը մերը չէ. մենք տնտեսն ենք մեր ունեցածի՝ մարմին լինի, ունեցուածք, թէ գիտելիք ու շնորհք: Դրանք մեր ժամանակաւոր տնտեսութիւն են, որ եթէ ծառայեցնենք անժամանակ եւ յաւիտենական հոգու համար, երկնքում չժանգոտող գանձ եւ յաւիտենական հարկերում բնակութիւն կունենանք . **«Եւ եւ ձեզ ասում եմ. անիրաւ մամոնայից ձեզ համար բարեկամներ արէք, որպէսզի, երբ այն պակասի, յաւիտենական յարկերի տակ ընդունեն ձեզ»** (Լուկ. 16: 9): Ուզենք թէ ոչ, գալու է այն օրը, երբ պակասելու է այն, փշրուելու է կուռքը: Հաւատարմութիւն պէտք է ունենանք ամէնը մեզ տուողին: Օձային շշուէջով մաղն անհաւատարի եղաւ իրեն ամէն բան Տուողին՝ զրկուելով ապագայի առաւել կատարեալից: Աստծոյ տուած փոքրի մէջ հաւատարիմ լինելը սերմ է հաւատը խորհրդանշող մանանեխի հատիկի պէս. **«Քիչ բանի մէջ հաւատարիմը շատի մէջ էլ հաւատարիմ է. իսկ քչի մէջ անիրաւը, շատի մէջ էլ անիրաւ է»** (Լուկ. 16: 10): Ըստ Աստծոյ՝ Իր խօսքի, հէնց Իր նկատմամբ հաւատարմութիւնն է հիմքը ճշմարիտ, արդար եւ իրաւացի լինելու: Սա պատերազմ է՝ մտքում եւ սրտում անիրաւութեանը, ստին եւ ստի հօրը ներս չը թողնելու. **«Պատերազմը սատանայի դէմ դադարեցնում է միւս պատերազմը, որը մղում է Աստծոյ դէմ: Եթէ թշնամանում ենք սատանային, նշանակում է հաշտւում ենք Աստծոյ հետ»** (Սբ. Յովհան Ոսկեբերան):

Շատերն են մտածել, որ քրիստոնեությունը մերժում է դրամը, նիւթն ու հարստությունը, այնինչ Քրիստոսի կոչն է դրան ստրկաբար չը մօտենալը, դրամի ծառան չը դառնալը, դրամը միայն մարմնի հաճոյքի համար չը գործածելը, այլ Աստծոյ փառքի, հոգու փրկութեան համար: Կուրք դարձած հաճոյքը եօթգլխանի հրեշ է, որին դժուար է կերակրել, որ ձգտում է ազահութեան, պղծութեամբ եւ շուայտութեամբ դատարկությունը լեցնելուն. **«Այս բանն իմացէ՛ք, թէ ամէն պոռնիկ կամ պիղծ կամ ազահ մարդ, որ կռապաշտ է, Աստծու եւ Քրիստոսի թագաւորութեան մէջ ժառանգութիւն չունի»** (Եփ. 5:5): Ինչպէս որ Աստծոյ Արքայությունն է մեր ներսում, այնպէս էլ կուռքերը կարող են անտեսանելի կերպով մեր ներսում լինել:

Անիրաւ է դրամը, քանի որ տիեզերքում առաջին անիրաւութիւն անողի թակարդն է: Քրիստոսին հետեւելու հրաւերը մերժեց երիտասարդը, քանի որ հարուստ էր, Յուդան ընկաւ դրամի պատճառով, յարութեանը վկայ զինուորները սուտ վկայութիւն տուին դրամով կաշառուելով: Աշխարհի իշխանը, մամոնան կրկին օձի պէս սողոսկող մտքերով միշտ մեզ էլ անիրաւ, անհաւատ, անսիրտ, անկարեկից եւ անսէր լինելու է մղում՝ Աստծոյ ստեղծածն ու մեզ ձրիաբար տրուածը նսեմացնելով, սուտ պատրանքներ տալով: Մեր ամբողջ կեանքը պատրաստութիւն է, քննաշրջան, որի արդիւնքը Աստծուց պիտի լինի այն, ինչն այլեւս հաւիտենապէս մերն է, չի կարող խլուել: Մեզ պէտք է միայն հաւատարիմ լինել Տիրոջը. **«Եւ եթէ օտարինը եղող բանի մէջ հաւատարիմ չեղաք, ձերը ո՛վ կը տայ ձեզ»** (Ղուկ. 16: 12):

Հայերենը գեղեցիկ կերպով «հաւատ» եւ «հաւատարիմ» բառերի համադրութիւնն ունի՝ կարծես յուշելով, որ գործնական, ապրող հաւատն է ծնում հաւատարմութիւն Աստծոյ նկատմամբ: Այդ հաւատն է, որ ամենքիս տեսնել է տալիս սիրող Աստծուն եւ գղջման արտասուքով, աղօթքով ու ողորմութեամբ մեղքի մեղեությունից մեզ կեանք է վերադարձնում՝ մեր հոգու ականջին երգելով. **«Վեր կաց դու, որ ննջում ես, կանգնի՛ր մեռելների միջից, եւ Քրիստոս պիտի լուսաւորի քեզ»** (Եփ. 5:14):

Հոգեւոր Հովիւ Տէր Նշան Քահանայ Ալավերդեան

Առակ խաչի մասին

Մի մարդ որոշեց, որ իրեն չափից դուրս ծանր կյանքի ուղի է բաժին ընկել: Նա դիմեց Աստծուն այսպիսի խնդրանքով.

—Տե՛ր, իմ խաչը չափազանց ծանր է, և ես չեմ կարող այն տանել: Բոլոր այն մարդկանց, ում ես ճանաչում եմ, նրանց խաչերն ավելի թեթեւ են: Չէի՛ր կարող իմ խաչն էլ ավելի թեթեւով փոխարինել:

Եվ Աստված ասաց.

—Լավ, ես քեզ հրավիրում եմ իմ խաչերի շտեմարան, ընտրի՛ր քեզ համար այն մեկը, որն ինքդ կհավանես:

Մարդը եկավ շտեմարան և սկսեց իր համար խաչ ընտրել: Նա փորձում էր բոլոր խաչերի ծանրությունը, և բոլորը նրան թվացին շատ ծանր: Փոխնիփոխ փորձելով բոլոր խաչերը՝ նա նկատեց մուտքի մոտ մի խաչ, որն իրեն ավելի թեթեւ թվաց, քան մյուսները: Նա ասաց Աստծուն.

—Թույլ տուր, այս մեկը վերցնել: —Աստված պատասխանեց. —Էնց սա էլ քո սեփական խաչն է, որը դու թողեցիր դռան մուտքի մոտ այն ժամանակ, երբ սկսեցիր փորձել մնացածը:

Ռուսերենից թարգմանեց Հովհաննես սարկավազ Ասատրյանը

Աստծու առջև բաց ճակատով ներկայացիր (առակ)

Մի ջրաղացպան հիվանդացավ, հրեշտակն եկավ հոգին առնելու: Իսկ նա աղաչեց հրեշտակին.

— Մեղավոր եմ, ապաշխարելու ժամանակ տուր: Հրեշտակը աստծու հրամանով նրան տասնհինգ տարի ժամանակ տվեց, ասելով.

— Լա՛վ, աղոթիր ու ապաշխարիր:

Եվ նա, առողջանալով մտածում է. «Տասնհինգ տարին շատ է ապաշխարիելու համար. տասը ուտեմ–խմեմ, հինգն ապաշխարեմ»: Երբ տասը տարին անցավ, մտածեց «Չորսն ուտեմ, մեկն ապաշխարեմ»: Երբ սա ևս լրացավ, ասաց. «Տասնմեկ ամիսն ուտեմ–խմեմ, մեկ ամիսը բավական է»: Իսկ հետո ասաց, «Քսանհինգ օրն ուտեմ, հինգ օր ապաշխարեմ»: Տասնհինգ տարի բոլորովին չապաշխարեց և մտքում ասում է. «Ինչ որ ասաց հրեշտակը, չկատարեցի: Փախչեմ հաբեշների աշխարհը գնամ, երեսս սևացնեմ և լեզուս փոխեմ, որ երբ հրեշտակը գա՝ չճանաչի ինձ»: Եվ հագնելով արաբ կնոջ շորեր, մրով սևացնելով երեսը, ճանապարհ էր գնում արաբ կանանց հետ: Երբ տասն օրը լրացավ, հրեշտակն եկավ ու ասաց.

— Ո՛ր ես դնում, ջրաղացպան: Նա սկսեց արաբերեն խոսել.

— Զեզ չեմ ճանաչում, աշտա խալ սադի: Եվ ասում է հրեշտակին.

— Ի՞նչ ես ասում, պարոն:

Հրեշտակն ասում է.

— Ո՛վ ողորմելի, այն ժամանակ սպիտակ երեսով չեկար արքայություն, հիմա արի սև երեսով դժոխք տանեմ:

ԴԵՊԻ ԼՈՒՅՍ

4: Հոգեհանգիստ - Memorial Service

No Memorial Service this week

Please Pray For Our Sick: Special prayers is requested for Mr Sebastian Atherton. May our prayers be pleasing for our Lord.

Please Pray For Our Sick: Please notify the Pastor whenever you know of anyone who is sick, whether at home or in the hospital. Let us pray for one another

Rev Fr Nshan Alaverdyan is available to visit parishioners in the hospital, nursing homes, or home visitations. He is also available to conduct Home Blessings, administering Holy Communion, consultations and other sacramental needs. Please call the church office at 020 7373 8133 or Fr Nshan at 07548 777 147.

Ձեր ամեն տեսակի հոգեւոր կարիքներուն եւ Խորհրդակատարութիւններուն՝ Տնօրինէի, հիւանդի այցելութեան, Սբ Հաղորդութեան ստանալու եւ այլ խնդրանքներուն համար դիմեցէք Եկեղեցի 020 7373 8133, կամ ուղղակի հեռաձայնեցէք **Հոգեւոր Հովիւ Տէր Նշան Քահանայ Ալավերդեանին** 07548 777 147:

ENQUIRIES:

For ecclesiastical/parish matters including requests for Christenings, Home Blessing (Dnorhnek), Donations in Lieu of Flowers, arrangements for Marriages and other church administrative matters please contact Mr Viken Haladjian, phone: **07970 146 280** or **020 7373 8133** or by emailing info@styeghiche.org.uk
Alternatively please approach a member of the Parish Council at church every Sunday after Badarak.

Requiem Service (Hokehankisd)

For Requiem Service (Hokehankisd), please call the church office at **020 7373 8133**, or e-mail us your request to info@styeghiche.org.uk by Thursday, in order to include the name(s) of your beloved one(s) in the Sunday bulletin. There is no set monetary amount for requesting Hokehankisd; any amount donated is appropriate and appreciated. **Please remember our Church in your prayers.** *Your kind donations are gratefully accepted.*

ANNOUNCEMENT:

St Yeghiche Armenian Church Parish Council would like to invite members of the Armenian community to become registered members and take part in Parish activities. Become a dues paying member and let your voice be heard, be eligible to vote and be elected to one of Parish offices. Please contact a member of the Parish Council at the side entrance desk of the Church or visit our website www.styeghiche.org.uk

St Yeghiche Parish Council appeals to all members for **prompt** payment of their **annual membership dues and generous donations**, thus saving your parish administrative and postage costs.

Please hand in your membership dues and donations to the members of the Parish Council at the side entrance desk of the Church. Alternatively please post your cheque to: St Yeghiche Armenian Church Parish, *13b Cranley Gardens, Kensington, London, SW7 3BB*. Please make your cheques pay-able to: **“St Yeghiche Armenian Church”**. You can also pay by bank transfer to St Yeghiche Armenian Church Parish Ltd Account at: HSBC, Acc.no: 42674432, Sort code: 40-02-26, IBAN: GB13HBUK40022642674432, BIC: HBUKGB4106F

St Yeghiche Armenian Church is a Registered Charity, Reg No 1173403. Please complete a Gift Aid Form with your donation. Forms are available from Parish Council.